

BILAG C3

Morten Messerschmidt: ”Regningen for statsministerens grønne hamskifte”.

Politiken. 26.2.2022. Uddrag.

Morten Messerschmidt er formand for Dansk Folkeparti.

Vi står vi midt i en ny energikrise, som vinteren bare var en forsmag på. Opstarten efter corona-pandemien med den drastiske efterspørgsel på naturgas er naturligvis en del af forklaringen. Men det viste sig også, at såkaldt vedvarende energikilder som blæst kun er vedvarende, hvis det altså blæser. Tusindvis af monstermøller stod sidste år i månedsvis musestille til havs såvel som til lands. Som følge deraf steg prisen på stabile energikilder som naturgas og gjorde et stygt indhug i levestandarden hos millioner af europæere.

Man kan ikke lave energipolitik, som vinden blæser, og håbe på, at solen altid skinner. Jeg beklager, men langt ude i fremtiden har vi brug for fossile brændstoffer som opbakning i vindstille og overskyet vejr; hvis vi da vil have en rimelig stuetemperatur og fremstillingsvirksomheder, hvor vi kan arbejde. I dag dækker fossile brændstoffer 80 procent af EU's energiforbrug; sol og vind står for sølle 3 procent.

Men oven i regningen fra 2021 kan vi nu lægge prisen for Ruslands krigsførelse i Ukraine. Allerede før Putins invasion var der udsigt til en fordobling af gaspriserne. Desværre har tyskerne skudt sig selv i foden og nedlagt velfungerende kernekraftværker på stribe. Den hovedløse grønne omstilling i Europa, drevet af de grønne ekstremister i EU og af uansvarlige regeringer, har gjort europæerne mere afhængige af russisk gas og arabisk olie end nogensinde før. Nu kan danskerne se frem til glohede regninger og kolde fødder.

Under den tilforladelige betegnelse klimaafgift gemmer sig brutal, grøn brandbeskatning, hvorved »de virksomheder, der belaster klimaet, selv betaler for deres udledning«. Men hvis energiressourcerne bliver knappe og rasende dyre, og vi i al overskuelig fremtid ikke kan stole på såkaldt bæredygtige alternativer, er det det glade vanvid at belaste vores industrier med lammende afgifter.

Dansk Folkeparti gik med til et klimamål på 70 procent. Vi har bagefter, med velberåd hu, forsøgt at dæmpe forventningerne, og i skrivende stund ændrer forudsætningerne sig drastisk time for time. Én ting ligger dog fast: Dansk Folkeparti godtager ikke, at den grønne omstilling kommer til at koste én eneste arbejdsplads på bundlinjen. At plage et lille land som Danmark med grøn brandbeskatning, mens energipriserne går gennem taget, det svækker kun vores konkurrenceevne - og er samtidig socialt uretfærdigt. Byrden lægges på de lavestlønnedes skuldre. De betaler i forvejen rigeligt til at subsidiere vindmølleejere og elbilister.

Den grønne dagsorden er fyldt med masser af varm luft, som nok skal gøre klima-prædikanterne glade - men som kan ende med at koste Danmark dyrt.